

Konungabarnen.

Af denna sång hafva fyra äldre uppteckningar varit att tillgå: uti Kongl. Bibliothekets handskrifter WB., Harald Olufssons Wisbok samt Wisboken in 16:o, ävensom i Bergshammars Samling. De tre förstnämnde äga med hvarandra mycken likhet, framför allt den första och andra. Den i Bergshammars samling; upptagne, är nära ordagrant densamma med den, som finnes aftryckt bland Svenska Folk-Visor, I, s. 106.— Ehuru bland dessa sidsta anträffas trenne olika traditioner häraf, Del. I, s. 103, 106; II, 210, (den första översatt af *Mohnike*, Altschwedische Balladen, Märchen, &c. s. 79), har utgify. dock ansett sig höra meddela en af de äldsta uppteckningarna, och der till begagnat den uti Wisboken in 16:o.— På Danska skall denne folkyisa (enligt *Mohnike*) finnas bland Nyerups Udvalg af Danske Viser, I, s. 47. På Tyska har man densamma i Des Knaben Wunderhorn, II, 252, benämd *Edelkönigs-Kinder*, och en artförändring deraf, kallad *Der verlorne Schwimmer*, ibd. I, s. 236; samt ibland Die Volkslieder der Deutschen von F. K. von Erlach, II, s. 137, 580, den förra tagen ur Sammlung Deutscher Volkslieder, von Büsching und von der Hagen, s. 180.— Den Svenska traditionen är översatt af *Kosegarten*, Dichtungen, Bd. VII, s. 252.

1.

The vore två edle konunge barn,
The låfuade hvar annan sin tro,
Elskogen och en godh vilia,
Them bådhe til samman drog.

2.

"Hören I, mijnen sköne jungfru,
"Huru skal iag komma till edher,

"Här faller så starcke strömer,
"Emillan edher och migh?" —

3.

"J kleden af edher kledher,
"Och leggen på huitan sandh ¹⁾ ,
"Jag tender vp liuset i lyftone,
"Ther skålen J komma til land."

4.

Ther stodh en onde menniskia,
Hon lyddes alt ther vppå:
"Then venskap skall iag åthskilia,
"Then stundh iag lefua må."

5.

Skam fhå then onde menniskia,
O herre Gud gif henne fhå skam,
Såm slechte liuset i lyftone,
För den edle konunge son.

6.

Jn kom en lijthen små dreng,
Han staddes vidh brede bordh;
Så snill war han i tungone,
Väll förde han sijn ord fram.

7.

"Hell sell både frur och jungfrur,
"J sömen alt medh edher håndh,
"Jag sågh en så edle konunge son,
"Att siunke i hafzens grund."

8.

Och alle sågo then sköne jungfrun,
The wärde så sårgefulle,

¹⁾) *Harald Olufss.* J simmen altth medh eder hand.

Hon felte tårar af kinne,
För den edle konunge son.

9.

"Hören I, mijn käre moder,
"J låfuen migh till stranden gå!" —
"Väk vp tin yngste brodher,
"Och han shall medh tigh gå." —

10.

"Min broder han är så lijen och ungh,
"Han kan sig inthet förstå,
"Han rycher vp roser och lilier,
"Som vth widh wägen stå."

11.

Then jungfrun hon går så söriande,
Alt til then wijde siö strandh,
Så fan hon der en fiskiare båth,
Ther som han fiskiade i landh.

12.

"Hören I, mijn käre fiskiare,
"Alt hwadh iag spör edher till,
"Sågh I en edle konunge son,
"Att siunke i hafzens grundh?" —

13.

"Fiskiat hafuer iag i all natt,
"Wijdh klippor medh mijn båth,
"Jag fan en edle konunge son,
"Han var så edher lijk" ^{2).}

14.

Then jungfrun tog guld bånd af sin hånd,
Guldringen af sin finger,

²⁾ *Harald Olufss.* Thet var sigh så vennelicht.
WB. Thet var vell eder lijcke.

Then gaf hon åth then fiskiare,
Alt till åminnelsze båndh.

15.

Then jungfrun tog lijket vthi sin fampn,
Och sprang medh honom i siön:
"Och seijen then min fadher,
"Jag kommer meer aldrig igen."

16.

"J seijen god natt min fader,
"Och bedher honom hafua inge quijdhe;
"Jag siunker migh i siön,
"Alt vppå mijn hertogens sijdhe"³⁾.

17.

"J seijen godh natt mijn modher,
"J beden henne hafua ingen harm;
"Jag siunker migh i siön,
"Alt vpå mijn hertogens arm"⁴⁾.

18.

Skam fhå then onde menniskian,
O herre Gud gif henne få laster och skam,
Som förrådde deres vnge lijf,
Helst twå edle konunge barn.

³⁾ WB. Alltt uid hertugens sido.

⁴⁾ *Ibd.* Alltt på then hertugens arm.

Anmärkning.

Vers. 3, 5. — *Lyftone*, i st. för: *lyktone*. — *Slechte*, i st. för: *släckte*.

— 7, 14. — *Hånd*, i st. för: *hand*. — *Bånd*, i st. för: *band*.